

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobkyně: **K. F.**, narozená X
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 6. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 6. 6. 2023, č. j. X, kterým bylo změněno rozhodnutí žalované ze dne 3. 2. 2023, č. j. X. Uvedeným rozhodnutím ze dne 3. 2. 2023 žalovaná rozhodla o tom, že se žalobkyni ode dne 25. 8. 2022 přiznává invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 11 015 Kč, jehož výše se dále měnila. Napadeným rozhodnutím bylo rozhodnutí ze dne 3. 2. 2023 změněno tak, že výrokem I. byla zamítnuta žádost žalobkyně o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a výrokem II. byla žalobkyni ode dne 6. 8. 2023 zastavena výplata invalidního důchodu pro invaliditu prvního

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

stupně podle § 56 odst. 1 písm. c) zákona o důchodovém pojištění pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) ve spojení s § 39 odst. 1 téhož zákona.

Žaloba

2. Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že je v systému pojištění evidována nepřetržitě 43 let a již více než 5 let trpí autoimunitním onemocněním Sjögrenův syndrom, způsobujícím zánětlivé stavy organismu a jiná poškození, což vyplývá i z lékařských zpráv doložených k řízení i invaliditě. Žalobkyně dále uvedla, že je na imunosupresivní léčbě, je limitována v pohybu z důvodu ztuhlosti a bolesti kloubů a svalů, a i v případných operačních zákrocích. Žalobkyně rozporovala závěry posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení s tím, že si posudek odporuje, když uvedl, že zdravotní stav nebyl zjištěn v dostatečném rozsahu pro použití posudkových kritérií a zároveň, že předchozí posudkový závěr ze dne 24. 11. 2022 nelze potvrdit. Žalobkyně zdůraznila, že oba lékaři posuzující její zdravotní stav vycházeli ze stejných nálezů ortopedů a revmatologů. Žalobkyně dále upozornila na propouštěcí zprávu z Nemocnice Vrchlabí, z níž je zřejmé, že operační zákrok byl velmi komplikovaný a s ohledem na autoimunitní onemocnění se očekávají komplikace. Další operační zákrok se uskutečnil dne 17. 7. 2023. Žalobkyně rovněž nesouhlasila s tím, že v posudku vypracovaném v námitkovém řízení bylo odkazováno na skutečnost, že žalobkyně je v současné době plně zaměstnána. Posudkový lékař by podle názoru žalobkyně měl především hodnotit zdravotní stav posuzované osoby bez ohledu na skutečnost, zda je osoba zaměstnána či nikoli. Výši invalidního důchodu zároveň nelze srovnávat s výplatou ze zaměstnání, zejména pokud je osoba často v pracovní neschopnosti. Žalobkyně rovněž zdůraznila, že poživatel invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně nemá bez dalších příjmů šanci vyžít, a proto si musí zajistit další příjem. Zákon navíc nijak nelimituje výdělek invalidních důchodců. Žalobkyně s ohledem na právě uvedené považovala napadené rozhodnutí a posudek o invaliditě vypracovaný v námitkovém řízení za neobjektivní, zavádějící a diskriminační a žádala zmírnění jejich tvrdosti.

Vyjádření žalované

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě zrekapitulovala průběh správního řízení a citovala na případ dopadající právní úpravu. Připomněla, že otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je vázána posudky lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení, v rámci řízení o námitkách posudkem svého lékaře. Žalovaná uvedla, že právní úprava posouzení zdravotního stavu je upravena ve vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“) a připomněla kritéria stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzované osoby. Žalovaná dále uvedla, že posouzení zdravotního stavu a invalidity je otázkou čistě medicínskou. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku o invaliditě ze dne 3. 5. 2023, jehož obsah žalovaná shrnula s tím, že tento posudek splňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. Žalovaná zastávala názor, že posudkový lékař přesvědčivě odůvodnil svůj závěr odlišný od posudkového závěru Okresní správy sociálního zabezpečení a správní řízení nebylo nesprávné a neobjektivní. Přesvědčení žalobkyně o invaliditě je podle názoru žalované jejím subjektivním pocitem nemajícím oporu v provedeném dokazování. Žalovaná zdůraznila, že důvodem uznání invalidity nejsou subjektivní pocity a úvahy žadatele, nýbrž jediné posudková rozvaha vycházející z posudkovými lékaři objektivně zjištěného zdravotního stavu. Jedině posudkový lékař se specializací na posudkové lékařství je ze zákona oprávněn posoudit zdravotní stav žadatele o důchod, vyhodnotit dle vyhlášky o invaliditě lékařské zprávy a nálezy, přiřadit zdravotní postižení jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti pod správnou položku vyhlášky o posuzování invalidity a určit, zda se jedná o invaliditu a Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jakého stupně. Žalovaná dále uvedla, že skutečnosti jako je např. únava, braní léků, udávaná bolest, pobyt v nemocnici či v lázních neodůvodňují přímo uznání invalidity nebo změnu stupně invalidity. Žalovaná vyjádřila své přesvědčení, že napadené rozhodnutí je dostatečně odůvodněno, skutkový stav byl objektivně zjištěn a námitky žalobkyně vypořádány. Závěrem svého vyjádření žalovaná soudu navrhla zamítnutí žaloby.

Ústní jednání

4. Žalobkyně při ústním jednání konaném dne 5. 11. 2024 uvedla, že po zákroku 18. 7. 2022 měla 2 měsíce home office a 9 měsíců trvalé rehabilitace. Pro přiznání invalidního důchodu je stanovena podmínka dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu 1 rok nebo déle, což splňuje. Její pravé koleno není dosud funkční, ovšem největší obtíže jí působí autoimunitní onemocnění, které komplikuje například operační zákroky. Žalobkyně odkázala na své předchozí vyjádření, kde poukazovala na to, že tvrzení komise není správné, neboť nebyla 3 měsíce po operaci, ale ve skutečnosti již 9 měsíců a po celou dobu rehabilitovala, situace se však nezměnila a nezmění. Jak jí bylo řečeno u posudkové komise ani totální endoprotéza by její stav nezlepšila.
5. Pověřená pracovnice žalované setrvala na dosavadním vyjádření s tím, že posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) shledává úplným, objektivním a přesvědčivým a navrhla žalobu zamítnout.
6. Soud dle § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) provedl dokazování posudkem a protokolem z jednání posudkové komise ze dne 4. 1. 2024.

Posouzení věci soudem

7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb. s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem posudkové komise ze dne 4. 1. 2024, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobkyně podala dne 12. 9. 2022 žádost o invalidní důchod. Rozhodnutím ze dne 3. 2. 2023 byl žalobkyni přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, neboť podle posudku lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín MUDr. D. B. ze dne 24. 11. 2022 poklesla pracovní schopnost žalobkyně o 35 %. Jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti bylo určeno postižení v kapitole XIII, oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Proti rozhodnutí ze dne 3. 2. 2023 žalobkyně podala námitky. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékaře MUDr. V. T. pověřeného vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, Oddělení Lékařské posudkové služby pro pracoviště Plzeň, který při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 3. 5. 2023 posoudil zdravotní stav žalobkyně a dospěl k závěru odlišnému od předchozího posouzení, tj. že

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobkyně není invalidní, neboť její pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %. Jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti bylo určeno postižení v kapitole XV, oddílu B, položky 9d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity.

10. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
11. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
12. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
13. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
14. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
15. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod alespoň prvního stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 35 % (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni 6. 6. 2023, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity alespoň prvního stupně, tj. zda nastal pokles její pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
16. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 3. 5. 2023, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ustanovení § 52 odst. 1 v návaznosti na ustanovení § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

stav žalobkyně, dále také posoudila pokles její pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobkyně.

17. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 4. 1. 2024. Žalobkyně jednání komise byla přítomna. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc, spisové dokumentace námitkového řízení, spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín, zdravotní dokumentace praktického lékaře a vlastního přešetření žalobkyně při jednání pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně ke dni 6. 6. 2023 byl 20 %, což neodpovídá ani invaliditě prvního stupně.
18. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddíl B, položce 9b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to pravostranná gonarthrosa se středně těžkým funkčním deficitem pohybu. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 20 % (rozmezí určené pro toto postižení je 15 % až 30 %). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity zvýšena.
19. Posudková komise uvedla, že se nemohla ztotožnit se závěrem posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín, protože žalobkyně funkční kritéria kapitoly XIII, oddílu A, položky 1b vyhlášky o posuzování invalidity zcela jistě nesplňovala pro funkční postižení střední pouze jednoho nosného kloubu kolenního vpravo. Posudková komise se rovněž neztotožnila s posudkem vypracovaným v námitkovém řízení, který byl vypracován měsíc po operačním artroskopickém výkonu pravého kolena s funkčním výsledkem st. p. ASK stabilizaci pately vpravo, s kontrakturou kolene k RHB. V této době u žalobkyně probíhala rekonvalescence a hlavně rehabilitace a nejednalo se ještě o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s trvalým těžkým funkčním omezením pravého kolena. Jednalo se o pooperační funkční nález před započatou rehabilitační léčbou, která je po operacích na pohybovém aparátu obvyklá a důležitá. Posudková komise uzavřela, že se z funkčního hlediska nejednalo ani o invaliditu prvního stupně a nebyla naplněna kritéria pro invaliditu obecně. Žalobkyně byla nadále schopna vykonávat při svém středoškolském vzdělání s maturitou jako dosud obecně administrativní práce.
20. Žalobkyně ve svém podání ze dne 9. 2. 2023 k posudku posudkové komise uvedla, že operační zákrok se uskutečnil dne 18. 7. 2022, dne 3. 5. 2023 tedy již byla po operačním zákroku devátý měsíc s probíhající intenzivní rehabilitační léčbou a pobytem v lázních. V tomto období byla flexe v koleni neustále na nedostatečném rozsahu, tedy přibližně 40 stupňů. Žalobkyně pokračovala, že až po následném ortopedickém zákroku dne 17. 7. 2023 a následných rehabilitacích došlo k mírnému zlepšení, které však není v plnohodnotném rozsahu pohybu. Žalobkyně zdůraznila, že její zdravotní stav je omezen po dobu delší než 1 rok.
21. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobkyně byla přítomna při jednání komise.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

22. Lékaři posudkové komise podle názoru soudu dostatečným způsobem odůvodnili, proč se odchýlili od závěrů posudkových lékařů ve správním řízení a hodnotili rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně podle kapitoly XIII, oddílu A, položky 1b. Závěry posudkové komise a posudku vypracovaného v námitkovém řízení se nelišily ohledně toho, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činila méně než 35 %, přičemž se oba posudky neztotožnili s závěrem posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín, podle níž byla míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně 35 %. Výsledným posouzením tedy bylo zjištěno, že žalobkyně dosahuje 20 %, takže z této skutečnosti je patrné, že nesplnila podmínku invalidity ani prvního stupně dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 35 % míru poklesu pracovní schopnosti.
23. Posudek posudkové komise rovněž podle názoru soudu představuje odpověď na výhrady žalobkyně vůči posudku vyhotovenému v námitkovém řízení a námitky žalobkyně týkající se jejího zdravotního stavu. Posudek posudkové komise doplnil skutková zjištění, vycházel z rozsáhlé dokumentace včetně osobního vyšetření žalobkyně při jednání posudkové komise a zaujal postoj vůči předchozím posudkovým závěrům, ke kterým se vyjádřil.
24. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně či jinému dokazování. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznikl ani žalovaná ani samotná žalobkyně poté, co byly seznámeny s posudkovým závěrem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje s ustálenou judikaturou správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).
25. K žalobní argumentaci soud dále poznamenává, že pro projednávanou věc není rozhodné, že je žalobkyně v systému pojištění evidována 43 let. Zároveň žalobkyně nijak nezduvodnila své tvrzení, že napadené rozhodnutí a posudek vypracovaný v námitkovém řízení je neobjektivní, zavádějící a diskriminační a neuvedla, v čem tvrzenou tvrdost spatřuje. Pro posuzovanou věc bylo podstatné stanovení poklesu pracovní schopnosti žalobkyně posudkovou komisí, s jejímiž závěry se soud ztotožnil již výše.
26. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku I. podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. Současně soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.
28. Pro úplnost soud směrem k žalobkyni poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na invalidní důchod, nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu většiny zaměstnání pro špatný zdravotní stav. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále by měla žalobkyně vzít v potaz fakt, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měla v době rozhodování žalované, tj. ke dni 6. 6. 2023. Případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, popř. vznik nových zdravotních obtíží po tomto datu nemůže být Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro správní soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobkyně tak má možnost případně poukazovat na své zhoršující se zdravotní obtíže popř. nově vzniklé zdravotní obtíže, které nastaly po datu vydání rozhodnutí žalované v případném novém řízení o přiznání invalidního důchodu, které může žalobkyně iniciovat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 5. listopadu 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.